

Fundament

Dominik
Dąbek

Miłość jest filarem, na którym wznosi się wszystko,
Jak marmurowa kolumna, co trwa niezniszczalna i czysta.
To mur, który podtrzymuje świat przed upadkiem,
Łączy dusze, kiedy ziemia pęka i rozrywa się w chaosie.

„Jakże cię zapomnę?” – wołał Słowacki w swych żalach,
Bo miłość unosi nas wysoko, choćby los był bezlitosny w swych falach.
Jak światło latarni, co wskazuje drogę wśród ciemności,
Miłość prowadzi, nawet gdy serce tonie w rozpacz samoty.

Ona koi ból, jak deszcz koi spaloną ziemię,
Jest jak wiosenne kwiaty, które wciąż rosną mimo mrozu i cienia.
Jak wiatr w żagle dmie, byśmy mogli płynąć dalej,
Choć burze próbują nas zatopić, ona trzyma nas w swojej chwale.

Miłość to ścieżka, która nigdy nie ginie,
To drzewo, które kwitnie, choć wiatry wciąż zrywają liście.
Bez niej wszystko jest pustką – niebem bez gwiazd,
Ziemią bez słońca, co budzi ją z mroźnych mgławic.

Johan Christian Dahl, *View from Vaekero near Christiania* (tyt. pol. *Widok z Vaekero w pobliżu Christianii*), 1827, National Gallery of Art (Narodowa Galeria Sztuki [Waszyngton]), <https://www.nga.gov/artworks/110104-view-vaekero-near-christiania>